

Günahları Küçük Görmemek

Gönderen Kadir Hatipoglu - Eylül 16 2021 06:00:00

Büyük olsun küçük olsun bütün günahlar, Allah’n emrine karşı gelme mânâsı taşıdığı için, O’nun hoşnutsuzluğuna ve hatta gazaplanmasına yol açar. Bu sebeple, zâhidliğiyle meşhur olan Bilâl bin Saʻd: “Günahın küçüklüğüne değil, kime karşı isyân ettiğine bak!” demiştir. (Ahmed, Zühd, s. 460/2267; Ebû Nuaym, Hilye, V, 223) Diğer taraftan günahlar, Allah ile kulun arasına kalın bir perde gibi gerilerek Allah’ı tanımaya ve hakkıyla kulluk yapmaya mânî olur. Dolayısıyla onların büyükleri gibi küçükleri de insanın maneviyatı için büyük tehlikeler ihtiva eder. Bu sebeple hiçbir zaman günahların küçümsenmemesi gerekir. Günahlar, insanı Allah’n rızâsından uzaklaştırıp ebedî düşmanımız olan şeytanı hoşnut eder. عَنْ عَمْرِو بْنِ الْأَحْوَصِ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ قَالَ:سَمِعْتُ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِلنَّاسِ: Amr bin Ahvas (r.a) der ki: Rasûlullah (s.a.v) Efendimiz’i Vedâ Hacc’nda insanlara şöyle hitâb ederken işittim: أَلَا وَإِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ أَيِسَ مِنْ أَنْ يُعْبَدَ فِي بِلَادِكُمْ هٰذِهِ أَبَدًا وَلٰكِنْ سَتَكُونُ لَهُ طَاعَةٌ فِيمَا تَحْتَقِرُونَ مِنْ أَعْمَالِكُِ

05;#1618;

#1601;#1614;#1587;#1614;#1610;#1614;#1585;#1618;#1590;#1614;#1609;

#1576;#1616;#1607;#1616;. “…Dikkat edin! Őeytan, Şu topraklarınızda

kendisine tapılmasından ebediyyen ümîdini kesmiştir. Ancak, küçük

gördüĝünüz amellerinizde (günahlarda) ona itaat söz konusu

olacaktır. O da bunlardan memnun kalacaktır…” (Tirmizî., Fiten, 2/2159; İbn-i

Mâce, Menâsık, 76) &Görüldüĝü gibi hadisimizde

küçük günahların bile Őeytana itaat olduĝu ve onu sevindireceĝi haber

verilmektedir. Çünkü iblîs kendisi ilâhî rahmetten uzak kaldıĝı

gibi, insanoĝlunu da Yüce Rabb’imizin rahmet ve merhametinden uzaklaştırmaya

çalışmaktadır. Hatta ömrünü buna vakfetmiştir. Çünkü

insan ilk yaratıldıĝında Őeytan onu kıskanmış, kibre kapılarak Allah’ın emrine baş

kaldırmıştır. Yani onun rahmetten uzaklaştırılarak cennetten kovulmasında insanın da bir payı

vardır. Dolayısıyla Őeytanın, cennete giden yolun üzerine oturup, insanı binbir

türlü hile ve desise ile cehennem yolcusu yapmaya çalışması gayet

tabiîdir. Garip olan ise, insanın ebedî düşmanına gönül kaptırması ve

peşinden gitmesidir. Hedefine ulaşabilmek için Őeytanın yaptıĝı tek Őey, insanı

dîninden uzaklaştırmaktır. Bu sebeple Rasûlullah (s.a.v), Vedâ

Hutbesi’nde, hadisimizdeki ifadelerle ümmetini Őeytana karşı uyardıktan sonra:

“Küçük deyip hakir gördüĝünüz amellerden

(günahlardan) kaçınmak sûretiyle dîniniz üzerine titreyiniz!”

buyurmuştur. (Heysemî., III, 267) Rasûlullah (s.a.v), günahları niçin

küçük görmemek gerektiĝini Şöyle açıklamıştır:

#1573;#1616;#1610;#1617;#1614;#1575;#1603;#1615;#1605;#1618;

#1608;#1614;#1605;#1615;#1581;#1614;#1602;#1617;#1614;#1585;#1614;#15

75;#1578;#1616;

#1575;#1604;#1584;#1617;#1615;#1606;#1615;#1608;#1576;#1616;

#1601;#1614;#1573;#1616;#1606;#1617;#1614;#1607;#1615;#1606;#1617;#16

14;

#1610;#1614;#1580;#1618;#1578;#1614;#1605;#1616;#1593;#1618;#1606;#16

14; #1593;#1614;#1604;#1614;#1609;

#1575;#1604;#1585;#1617;#1614;#1580;#1615;#1604;#1616;

#1581;#1614;#1578;#1617;#1614;#1609;

#1610;#1615;#1607;#1618;#1604;#1616;#1603;#1618;#1606;#1614;#1607;#16

15; “Küçük görülen günahlardan sakının!

Çünkü onlar bir kimsede birikir de neticede onu helâk ederler.”

Sonra Rasûlullah (s.a.v) küçük günahlarla ilgili Şöyle bir

misâl verdi: #1608;#1614;#1573;#1616;#1606;#1617;#1614;

#1585;#1614;#1587;#1615;#1608;#1604;#1614;

#1575;#1604;#1604;#1648;#1617;#1607;#1616;

#1589;#1614;#1604;#1617;#1614;#1609;

#1575;#1604;#1604;#1648;#1617;#1607;#1615;

#1593;#1614;#1604;#1614;#1610;#1618;#1607;#1616;

#1608;#1614;#1587;#1614;#1604;#1617;#1614;#1605;#1614;

#1590;#1614;#1585;#1614;#1576;#1614;

#1604;#1614;#1607;#1615;#1606;#1617;#1614;

#1605;#1614;#1579;#1614;#1604;#1611;#1575;

#1603;#1614;#1605;#1614;#1579;#1614;#1604;#1616;

قَوْمٍ
نَزَلُوا
أَرْضَ
فَلَاةٍ
فَحَضَرَ
صَنِيعُ
الْقَوْمِ
فَجَعَلَ
الرَّجُلُ
يَنْطَلِقُ
فَيَجِيءُ
بِالْعُودِ
وَالرَّجُلُ
يَجِيءُ
بِالْعُودِ
حَتَّى
جَمَعُوا
سَوَادًا
فَأَجَّجُوا
نَارًا
وَأَنْضَجُوا
مَا قَذَفُوا
فِيهَا. “Bir topluluk bir çöde konaklar. Yemek vakti geldiğinde biri gider küçük bir dal parçası, öbürü başka bir dal parçası getirir ve böylece büyük bir yığın oluştururlar. Sonra bunlarla ateş yakarak içine yiyeceklerini atıp pişirirler.” (Ahmed, I, 402-403; V, 331) Allah Rasûlü (s.a.v), küçük çalı çırpılarla yakılan ateşin yemekleri pişirmesi gibi küçük günahların da birikerek kişinin cehenneme dûçâr olmasına yol açtığını en güzel bir şekilde anlatmıştır. İnsan bazen farkına varmaz, işlediği günahın küçük olduğunu zanneder. Hâlübuki o Allah katında çok büyük bir cürümdür. İnsanın günahları küçük görme hatasına, Hz. Âişe vâlidemize iftira edilmesi hâdisesi dolayısıyla Kur’ân-ı Kerim’de şöyle işaret buyrulur:
وَلَوْلَا
فَضْلُ
اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ
فِي
الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ
لَمَسَّكُمْ
فٖي مَٓا
اَفَضْتُمْ
فٖيهِ
عَذَابٌ

عَظٖيمٌۚ “Eğer dünyada ve âhirette Allah’ın lûtuf ve merhameti üstünüzde olmasaydı, içine daldığınız bu iftirâdan dolayı size mutlaka büyük bir azap isâbet ederdi.” اِذْتَلَقَّوْنَهُبِاَلْسِنَتِكُمْوَتَقُولُونَبِاَفْوَاهِكُمْ مَالَيْسَلَكُمْ بِهٖعِلْمٌوَتَحْسَبُونَهُ هَيِّناًࣗ وَهُوَعِنْدَاللّٰهِعَظٖيمٌ “Çünkü siz bu iftirâyı, dilden dile birbirinize aktarıyor, hakkında bilgi sahibi olmadığınız şeyi ağızlarınızda geveleyip duruyorsunuz. Bunun önemsiz olduğunu sanıyorsunuz. Hâlbuki bu, Allah katında çok büyük (bir suç)tur.” (Nûr 24/14-15) Yine insan dikkatsizce bir söz söyler ve onu çok basit görür. Hâlbuki işlediği cürüm kendisini helâk etmeye yetecek derecede büyüktür de farkında değildir. Nitekim Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: إِنَّالْعَبْدَلَيَتَكَلَّمُبِالْكَلِمَةِ مَايَتَبَيَّنُفِيهَا،يَزِلُّبِهَا فِيالنَّارِأَبْعَدَمِمَّابَيْنَالْمَشْرِقِ“Kul, iyice düşünüp taşınmadan bir söz söyleyiverir de bu yüzden cehennemın doğu ile batı arasından daha uzak bir yerine düşür gider.” (Buhârî, Rikâk, 23) Diğer taraftan küçük günahlar, insanı büyük günahlara götüren bir yol olur. Kişiyi yavaş yavaş kaydırıp büyük günahların pençesine atıverir. Nitekim İbn-i Abbâs (r.a) şöyle demiştir: “Büyük günah istiğfâr edildiği takdirde

öylece kalmaz, affedilir. Küçük günah da ısrar edildiği takdirde küçük olarak kalmaz, büyük günah olur.” (Beyhakî, Şuab, V, 456) Günahlara aldırmayan kimse burada da kalmaz, Allah korusun bilerek veya bilmeyerek daha ileriye gider. Bu sebeple İslâm âlimleri: “Küçük günahlar insanı büyük günahlara, büyük günahlar da küfre götürür” diye îkaz etmişlerdir. (Aclûnî, Keşfü’l-hafâ, no: 2317) Bu konuda Ebû Hafs Hazretleri der ki: “Humma hastalığı ölümün habercisi olduğu gibi mâsiyetler de küfrün habercisidir.” (Beyhakî, Şuab, V, 447) Dolayısıyla hata ve günahları küçük görme hastalığı, bir mü’minin vasfı olmamalıdır. Mü’min, günahların her türlüsünü ciddiye alarak onlardan uzaklaşmaya gayret etmelidir. Abdullah bin Mes’ûd (r.a) mü’minin günahlar karşısındaki hâlet-i rûhiyesini şöyle ifade eder: إِنَّالْمُؤْمِنَيَرَىذُنُوبَهُكَأَنَّهُقَاعِدٌتَحْتَجَبَلٍيَخَافُأَنْيَقَعَعَلَيْهِ،وَإِنَّالْفَاجِرَيَرَىذُنُوبَهُكَذُبَابٍمَرَّعَلَىأَنْفِهِ“Mü’min kimse günahlarını hayâlinde öylesine büyütür ki, sanki kendisi bir dağın eteğinde oturuyormuş da dağ üzerine çökecekmiş zanneder. Fâcir ise günahlarını, burnunun üstüne konan bir sinek gibi görür.” (Buhârî, Deavât, 4) Ashâb-ı kirâm günahlara karşı işte bu hâlet-i rûhiye içinde yaşamışlardır. Nitekim tâbiînin büyük âlimlerinden Hasan-ı Basrî Hazretleri o örnek nesil hakkındaki müşâhedelerini şöyle aktarır: “Peygamber Efendimiz’ın ashâbı küçük de olsa güzel gördükleri bir şeyi yaparlardı. Buna mukâbil küçük de olsa çirkin gördükleri bir şeyi ise terk ederlerdi.” (İbn-i Ebi’d-Dünyâ, Mevsûa, I, 89) Daha sonraları bu hassâsiyetini kaybeden bazı insanlara Enes (r.a) şu îkazda bulunmuştur: إِنَّكُمْلَتَعْمَلُونَأَعْمَالاًهِيَأَدَقُّفِي

Dârimî, Rikâk, 17; Ahmed, VI, 70, 151) Rasûlullah (s.a.v),
mü’minlerin ihsân ve murâkabe hâline ulaşarak
küçük günahlardan bile sakınmalarını arzu etmektedir. İnsanın
büyük küçük her hareketi kayıt altına alınmaktadır. Ondan
ayrılmayan yazıcı melekler vardır. Yüce Rabbimiz şöyle haber verir:
مَا يَلْفِظُ
مِنْ قَوْلٍ
اِلَّا
لَدَيْهِ
رَقٖيبٌ
عَتٖيدٌ “İnsan hiçbir söz
söylemez ki, yanında onu gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasın.”
(Kâf 50/18) Her şeyden evvel Cenâb-ı Hak, her şeyi görüp işitmekte ve
bilmektedir. Gün gelip bu kayıtlar açılacak ve insan ne yaptıysa hepsini
önünde bulacaktır. فَمَنْ
يَع.ْمَلْ
مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ
خَيْراً
يَرَهُؕ “Zerre kadar iyilik
yapan onu görecek,” وَمَنْ
يَع.ْمَلْ
مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ
شَراًّ
يَرَهُ “Zerre kadar kötülük
yapan da onu göreceptir.”[Zilzâl 99/7-8.] Günahkârların o andaki
şaşkınlığını Allah Teâlâ şöyle ifade eder:
وَوُضِعَ
الْكِتَابُ
فَتَرَى
الْمُجْرِمٖ
10;نَ
مُشْفِقٖينَ
مِمَّا فٖيهِ
وَيَقُولُون
14; يَا
وَيْلَتَنَا
مَا لِهٰذَا
الْكِتَابِ
لَا
يُغَادِرُ
صَغٖيرَةً
وَلَا
كَبٖيرَةً
اِلَّٓا
اَحْصٰيهَاۚ
وَوَجَدُوا

مَا عَمِلُوا
حَاضِراًؕ
وَلَا
يَظْلِمُ
رَبُّكَ
اَحَداًࣖ “Kitap ortaya
konulmuştur: Suçluların, onda yazılı olanlar sebebiyle dehşetli bir korkuya kapılmış
olduklarını görürsün. «Vay hâlimize! derler, bu nasıl kitapmış!
Küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın hepsini sayıp
dökmüş!» Böylece yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Senin Rabbin
hiç kimseye zulmetmez.” (Kehf 18/49) Mücrimler dünyada iken
küçük günahları önemsemiyor, yaptıkları hataları
küçük güyorlardı. Bu anlayışla devam ettiklerinden, zamanla
büyük günahlara da düşmüşler, hatta onlara bile ehemmiyet
vermemişlerdi. Sonunda kendilerini dehşetli korkuların kucağında buldular. Artık
dönüş de yoktur. Ebû Eyyûb el-Ensârî Hazretleri’in şu
sözleri ne kadar ibretlidir: “Kişi bir hasene işler (iyilik yapar), sonra ona
güvenerek küçük günahlar işler ve Allah’in huzûruna
bu günahların doğurduğu büyük tehlikelerle çıkar. Yine kişi bir
günah işler, fakat (o günahın vebâlini düşünerek) devamlı korku
içinde yaşar ve nihayet Allah’in huzûruna emniyete erdirilmiş bir kimse olarak
çıkar.” (Beyhakî, şuab, V, 456; İbn-i Hacer,
Fethü’l-Bârî, XI, 330) Dolayısıyla mü’min dâimâ
uyanık bulunarak insanlar tarafından önemsenmeyen küçük yanlışlardan
dahî uzak durmalı, tam bir murâkabe hâlinde yaşamalıdır. Mü’min
günah mevzuunda o kadar hassas davranmalıdır ki, hattâ gönündeki
düşüneleri bile kontrol etmelidir. Hz. Ömer (r.a) şöyle demiştir:
“Günahtan önce kalbinize gelen istek ve arzudan sakının!
Çünkü o günahın başlangıcıdır. şayet bu arzudan sakınmazsanız
gönülleriniz Allah’tan gaflete düşer.” (Beyhakî, şuab, V, 458)
Demek ki duygu, düşünce ve tasavvurlar, kişiyi günaha götürme
veya hayırlara yönlendirme hususunda büyük bir önem arzetedir. şu
hadis-i şerifte, insanın kalbinden geçen düşünce ve temennilerin
yönlendirici bir tesire sahip olup dua yerine geçtiğine işaret edilir: “Biriniz
herhangi bir temennîde bulunduğunda ne düşündüğüne dikkat etsin.
Zira o, bu temennîsi sebebiyle kendisine ne yazıldığını bilemez.” (Ahmed, II, 357,
387; Beyhakî, şuab, V, 457) Hz. Âişe vâlidemiz de şöyle demiştir:
“Biriniz bir şey temennî ettiğinde büyük düşünün! Zira o
bu durumda Yüce Rabbinden istemekte, O’na dua etmektedir.” (İbn-i
Ebî şeybe, Musannef, VI, 48/29369; Heysemî, X, 150-151) Muhterem Kardeşlerim
Bu hadisi şeriften şunu da öğreniyoruz ki Allah’a ibadet ve günahlardan
sakinme hususunda erkek hanımını uyarmalı ve ona mes’ucirc;liyet şuuru
kazandırmalıdır. Esasen, âile yuvasında İslâm insanı olabilmek için bey ve
hanım birbirlerini îkaz etmek, kötülüklerden alıkoymak, iyilik ve
güzelliklere teşvik etmek mecbûriyetindedir.[Zekeriya Güler, 40 Hadiste Kadın
ve Aile, s. 338.] Nitekim hadisimizde Allah Rasûlü (s.a.v) Âişe vâlidemizi
tatlı bir dille uyarmıştır. Muhterem Kardeşlerim عَنْ
أَبِي

paslandırıp köreltmıştır» (Mutaffifîn 83/14).” (Tirmizî, Tefsîr, 83/3334; İbn-i Mâce, Zühd, 29. Ayrıca bkz. Ahmed, II, 297)

Görüldüğü gibi &günahlrın kalbe tesiri anlatılmaktadır. Her günah kalbe vurulan siyah bir nokta gibidir. Tıpkı bembeyaz bir kağıt üzerine damlayan siyah mürekkep gibi… Kişi günahı terk edip tevbeye sarılırsa kalbi temizlenir. Tevbe etmeyip günahlrını işlemeye devam ederse, bu noktalar artarak kalbin tamamını kaplar. Bundan sonra kalp körelir, nûru söner, basîreti kapanır, aynanın paslanması ve buğulanması gibi üstü kirlerle kaplanır. Zamanla katılaşıarak hayır nedir bilmez hâle gelir. Bundan sonra rûha zehir saçan en büyük günahlrını bile, ağırlığını hissetmeden işleyebilir. Ömer bin Abdülazîz Hazretleri’nin şu sözleri, bu hakikati ne güzel ortaya koymaktadır: “Haramlar bir ateştir. Ona ancak (kalbi) ölüler uzanır. Eğer haramlara el uzatanlar diri olsalardı, o ateşin acısını duyardı.” Demek ki büyük günahlrını irtikap eden kimseler, bu hâle, önem vermedikleri kü çük günahlrın kalplerini karartması netîcesinde gelmişlerdir. Ebû Türâb en-Nahşebî Hazretleri şöyle buyurur: “Kararmış bir kalbin ü ç alâmeti vardır: 1. Kişinin günahlardan ürperdi duymaması. 2. İtaat ve ibadetlerin gönle lezzet vermemesi. 3. Nasîhatlerin tesir etmemesi.” Rivâyete göre cennetten geldiğinde sütten ve kardan daha ak olan Hacer-i Esved, zamanla kendisine dokunan insanların günahlrını sebebiyle kararmıştır.[Bkz. Tirmizî, Hac, 49/877; Ahmed, I, 307.] Nitekim bu siyahlığın sâdece Hacer-i Esved’nin görünen kısmında bulunduğu, Kâ’be duvarına gömülü kısmının ise hâlâ beyaz olduğu söylenmektedir. [Said Bektaş, Fadlu’l-Haceri’l-Esved ve Makâmi İbrâhîm, s. 36-38; Muhammed İlyâs Abdülğaniy, Târihu Mekket’l-Mükerrameti Kadîmen ve Hadîsen, s. 43.] Günahlar taşı bile böyylesine karartırsa, lâtîf bir varlık olan kalbi ne hâle getirir acaba?! Katı bir kalple günahlara aldırmayan, hatta onları gülerek işleyebilen insanlar, yarın âhirette ağlamayı hak ederler. Nitekim Abdullah bin Abbâs (r.a) şöyle der: “Gülerek bir günah işleyen kimse ağlayarak cehenneme girer.” (Gazâlî, İhyâ, III, 273) Günahlrın zararlarından bir kaçını zikrederek mevzûmuza son verelim: • Günahlar Allah’n gazâbını celbederek sevapların hebâ olmasına sebep teşkil eder. Şu rivâyet ne kadar ibretli ve îkaz edicidir: Hz. Sevbân’n nakline göre Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: أَعْلَمَنَّأَقْوَامًامِنْأُمَّتِييَأْتُونَيَوْمَالْقِيَامَةِبِحَسَنَاتٍأَمْثَالِجِبَالِتِهَامَةَبِيضًافَيَجْعَلُهَااللَّهُ

عَزَّ
وَجَلَّ
هَبَاءً
مَنْثُورًا ‏
“Ümmetimden bir kısım insanları bilirim ki, kıyâmet günü
Tihâme dağları misâli bembeyaz (tertemiz) hasenelerle gelirler. Aziz ve celil olan Allah
Teâlâ o sevapları saçılmış toz hâline getirir, hiç yokmuş gibi
yapar.” Sevban (r.a): يَا
رَسُولَ
اللَّهِ
صِفْهُمْ
لَنَا
جَلِّهِمْ
لَنَا أَنْ
لاَ نَكُونَ
مِنْهُمْ
وَنَحْنُ لاَ
نَعْلَمُ “–Ey
Allah’ın Rasûlü! Onları bize tavsif ediniz, durumlarını açıklayınız da,
bilmeyerek biz de onlardan olmayalım!” dedi. Bunun üzerine Efendimiz (s.a.v) şu
açıklamayı yaptı: أَمَا
إِنَّهُمْ
إِخْوَانُكُ
05;ْ وَمِنْ
جِلْدَتِكُم
18;
وَيَأْخُذُو
06;َ مِنَ
اللَّيْلِ
كَمَا
تَأْخُذُونَ
وَلَكِنَّهُ
05;ْ أَقْوَامٌ
إِذَا
خَلَوْا
بِمَحَارِمِ
اللَّهِ
انْتَهَكُوه
14;ا “–Dikkat edin! Onlar sizin kardeşlerinizdir. Sizin gibi insanlardır. Sizin
gibi onlar da gece (ibadetin)den nasiplerini alırlar. Ancak, tenhâda Allah’ın
haramlarıyla başbaşa kalınca o yasakları ihlâl ederler, çığnerler.” (İbn-i
Mâce, Zühd, 29) • Günahlar rızka mânî olur. Allah
günahkârın üzerinden bereket ve ihsânını kaldırır.
لَهُ
مُعَقِّبَات
12; مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ
وَمِنْ

خَلْفِهٖ
يَحْفَظُونَ
07;ُمِنْاَمْرِ
اللّٰهِؕ
اِنَّ
اللّٰهَلَا
يُغَيِّرُ
مَابِقَوْمٍ
حَتّٰى
يُغَيِّرُوا
مَا
بِاَنْفُسِه
16;مْؕوَاِذَٓا
اَرَادَ
اللّٰهُ
بِقَوْمٍ
سُٓوءاً
فَلَا
مَرَدَّ
لَهُۚوَمَا
لَهُمْمِنْ
دُونِهٖمِنْ
وَالٍ

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)